

FINANSDEPARTEMENTET
Postboks 8008 DEP
0030 OSLO

Deres referanse

Vår referanse
25/05233-2

Dato
11.11.2025

Høringsuttalelse - finansforetaks informasjonsdeling for å bekjempe økonomisk kriminalitet

1. Innledning

Vi viser til brev av 17. september 2025, hvor vi har fått oversendt på høring forslag til endringer i taushetspliktbestemmelsene i finansforetaksloven med forskrift for å styrke bekjempelsen av økonomisk kriminalitet.

Forslaget er ett av flere tiltak i oppfølgingen av stortingsmeldingen *Meld. St. 15 (2023-2024) Felles verdier – felles ansvar*. Hovedtrekkene i forslaget er at finansforetakene i større grad enn i dag skal kunne dele opplysninger både seg imellom, med politiet og med andre aktører for å «forebygge eller avdekke økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet». Delingsadgangen omfatter opplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10.

Under følger Datatilsynets høringsuttalelse.

2. Oppsummering og overordnede merknader

Økonomisk kriminalitet er et økende samfunnsproblem som rammer både enkeltindivider og virksomheter med de alvorlige følgene det fører med seg. Gjennom de felles prosjektene i Datatilsynets og Finanstilsynets regulatoriske sandkasser har vi fått bedre innsikt i de regulatoriske utfordringene finansnæringen opplever i arbeidet med å bekjempe økonomisk kriminalitet. Datatilsynet anerkjenner behovet for at finansforetak i større grad enn i dag kan dele personopplysninger både seg imellom og med andre aktører for å forebygge og avdekke økonomisk kriminalitet som rammer foretakene og deres kunder.

Etter vårt syn er ikke personvernreglene til hinder for økt deling av personopplysninger for å forebygge og avdekke økonomisk kriminalitet. Det er imidlertid viktig med tydelige hjemler som oppstiller klare rammer for deling av personopplysninger. Det er viktig at adgangen til å behandle personopplysninger står i et rimelig forhold til målet som søkes oppnådd, og at hensynet til de registrertes rettigheter og friheter er tilstrekkelig ivaretatt. Klare rammer for

delingen vil bidra til å ivareta tilliten til at finansforetakene behandler både egne kunders og tredjeparters personopplysninger på en forsvarlig måte.

Datatilsynet har vurdert forslaget fra et personvernperspektiv. Vi har i utgangspunktet ikke tatt stilling til hvilke andre aktører som eventuelt bør omfattes av utleveringsadgangen. Gjennom arbeidet i den regulatoriske sandkassen har vi imidlertid identifisert et behov for at finansforetak kan utveksle informasjon med eID-tilbydere. Vi antar at det også kan være andre aktører som kan vise til et legitimt og berettiget behov for å motta opplysninger fra finansforetak. Vi legger til grunn at dette er noe aktørene selv er nærmere å komme med innspill til. Vi tar imidlertid til orde for at samtlige aktører som blir omfattet av utleveringsadgangen underlegges lovbestemt taushetsplikt dersom dette ikke allerede foreligger etter annen lov.

Datatilsynets øvrige kommentarer til forslaget utdypes i punkt 3 nedenfor, og kan oppsummeres som følger:

- Formålet opplysningene kan deles for med hjemmel i § 16-2 nytt fjerde ledd fremstår som videre enn det som er nødvendig for å ivareta behovet for informasjonsdeling slik det er beskrevet i høringsnotatet kapittel 3. Behovet beskrives i all hovedsak for å forebygge og avdekke bedrageri (herunder svindel), mens forslaget likevel dekker all økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet. For Datatilsynets del er det vanskelig å se at behovet for deling i særlig grad strekker seg utover å forebygge og avdekke bedrageri, i det minste slik behovet per nå er beskrevet. Korrupsjon, underslag og annen økonomisk kriminalitet fremstår som (langt) mindre relevante områder. Datatilsynet mener derfor at formålet i § 16-2 nytt fjerde ledd bør begrenses til å gjelde bedrageri (og eventuelt andre spesifiserte områder som hvitvasking og terrorfinansiering), eller i det minste at nødvendigheten av et så vidt formål vurderes nærmere.
- Dersom man likevel opprettholder en utvidet delingsadgang knyttet til annen økonomisk kriminalitet enn bedrageri (og ev. hvitvasking og terrorfinansiering), bør delingsadgangen differensieres, slik at denne delingsadgangen er snevrere enn delingsadgangen for bedrageri. Deling i slike tilfeller bør kun skje på kvalifiserte vilkår. Et alternativ kan være å beholde en variant av dagens § 16-2 tredje ledd bokstav a for deling i slike situasjoner. Det samme gjelder for deling i forbindelse med annen alvorlig kriminalitet.
- Datatilsynet er enig i at forebygging og bekjempelse av økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet er viktige allmenne interesser i denne sammenheng, og at det dermed foreligger nasjonalt handlingsrom for å regulere behandling av særlige kategorier av personopplysninger for disse formålene, jf. personvernforordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav g.
- Personvernforordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav g og artikkel 10 stiller krav til utformingen av nasjonalt regelverk som gir hjemmel til å behandle særlige kategorier

av personopplysninger og opplysninger om straffedommer og lovovertrедelser. Datatilsynet mener at departementet bør vurdere å innta ytterligere tiltak og garantier i bestemmelsene for å sikre de registrertes grunnleggende rettigheter og friheter. Her kan en for eksempel se hen til reguleringen av informasjonsdeling og behandling av personopplysninger som følger av EUs hvitvaskingsforordning (AMLR) artikkel 75 og 76, og til utkastet til ny forordning om betalingstjenester (PSR) artikkel 83a.

- Forslaget til § 16-17 første ledd er begrenset til *utlevering* av personopplysninger. Datatilsynet anbefaler at departementet også vurderer behovet for en generell hjemmel til å *behandle*, ikke bare utlevere, personopplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10, for å forebygge og bekjempe økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet.
- Datatilsynet har forståelse for behovet for internasjonalt samarbeid for å bekjempe økonomisk kriminalitet, og at det kan være hensiktsmessig med en adgang til å dele opplysninger med finansforetak som ikke driver virksomhet i Norge i medhold av finansforetaksloven. Det er imidlertid viktig å sikre at utenlandske finansforetak som mottar opplysninger er underlagt tilsvarende rammer for behandlingen av opplysningene som finansforetak som er underlagt finansforetaksloven.

3. Datatilsynets kommentarer

3.1. Innspill til formålet i § 16-2 nytt fjerde ledd

Det følger av forslaget til § 16-2 nytt fjerde ledd at finansforetak skal kunne utlevere opplysninger når det er nødvendig for «å forebygge eller avdekke økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet».

Det foreslåtte formålet for deling av opplysninger med hjemmel i § 16-2 nytt fjerde ledd er vidt, og omfatter etter vårt syn mer enn det som fremstår nødvendig (herunder forholdsmessig) for å ivareta behovet for informasjonsdeling slik det er beskrevet i høringsnotatet.¹

Behovet for informasjonsdeling er redegjort for i høringsnotatet kapittel 3. I dette kapitlet beskrives ulike former for bedrageri og konsekvensene slik kriminalitet medfører for både samfunnet og enkeltindivider. Videre redegjøres det for behovet for å dele mer data i sanntid mellom finansforetak og med politiet og andre aktører for å forebygge og avdekke bedragerier. Det er ikke redegjort for et eventuelt behov for en utvidet delingsadgang for å forebygge eller avdekke andre former for økonomisk kriminalitet enn bedrageri eller annen alvorlig kriminalitet, utover en kortere vurdering i høringsnotatet punkt 5.3.2 knyttet til om delingsadgangen i et nytt fjerde ledd bør være lik som adgangen i dagens § 16-2 tredje ledd bokstav a eller om formålet bør begrenses.

¹ Krav til hjemmelens klarhet og nødvendighet følger både av personvernforordningen (jf. artikkel 5, artikkel 6 nr. 1 e (jf. tredje ledd) og artikkel 9 nr. 2 g) så vel som andre rettslige rammer etter EMK artikkel 8 og Grunnloven § 102.

Finanstilsynet konkluderer her med at formålet skal være likt, men begrunnelsen er kort og gir etter vårt syn ikke uten videre støtte for et så vidt formål. Datatilsynet er ikke overbevist om at behovet for å forebygge og avdekke annen økonomisk kriminalitet som korrupsjon, underslag og utroskap gjennom deling av opplysninger kan anses sammenlignbart med behovet for deling for å forebygge og avdekke bedrageri – der en typisk *modus operandi* kan være at et svindelforsøk først rettes mot én bank, deretter en annen og så en tredje, og hvor informasjonsdeling kan ha stor betydning for å forebygge og avdekke slike forsøk. Ut fra Datatilsynets perspektiv er det som et utgangspunkt noe vanskelig å se for seg at forsøk på korrupsjon eller annet skal kunne følge et likt mønster – og følgelig vanskelig å se at en utvidet adgang til deling av informasjon verken skulle være tilstrekkelig nødvendig eller egnet for å adressere den type økonomisk kriminalitet. Samtidig kan mer konkrete unntak tenkes, for eksempel i tilknytning til terrorfinansiering eller hvitvasking, men da vil det etter Datatilsynets syn være bedre å spesifisere slike behov klart i lovteksten istedenfor å innta et så vidt og generelt formål.

Så vidt Datatilsynet kjenner til, og slik høringsnotatet peker på, er det bedrageri som har blitt løftet frem som det store problemet som det er behov for å adressere gjennom lovendring og økt adgang til deling, og det er i første rekke på dette feltet deling etter vårt syn vil kunne ha en reell og viktig effekt. Med andre ord er Datatilsynet usikker på at det foreslåtte formålet er tilstrekkelig avgrenset til det som er nødvendig og forholdsmessig, slik som personvernregelverket og andre rettslige rammer krever.² Til bildet hører det at problemene som skisseres i høringsnotatet trolig stikker dypere enn det et tiltak om økt delingsadgang kan bote på, blant annet knyttet til utfordringer med etablering og (mis)bruk av eID.³ Antagelig vil økt delingsadgang kun bidra et stykke på veien for å adressere det underliggende problemet knyttet til særlig digitalt bedrageri. Dette er relevant å ha med seg i nødvendighets-/forholdsmessighetsvurderingen, og det taler også for at formålet og delingsadgangen begrenses til området/områdene der tiltaket fremstår som klart begrunnet og målrettet.

Til bildet hører det videre at finansforetakene i dag har en adgang til å dele opplysninger seg imellom for økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet. Etter gjeldende rett kan imidlertid ikke slik deling skje systematisk, men kun i «særlige tilfelle» og «i henhold til styrevedtak», jf. § 16-2 tredje ledd bokstav a. Disse vilkårene avgrenser vesentlig delingsadgangen i praksis i dag.

Disse vilkårene er ikke inkludert i forslaget til fjerde ledd. På bakgrunn av dette og ovennevnte er det etter vårt syn langt fra opplagt at en bør legge seg på samme formål i § 16-2 nytt fjerde ledd som i dagens § 16-2 tredje ledd bokstav a.

Datatilsynet mener derfor at formålsangivelsen i § 16-2 nytt fjerde ledd bør avgrenses – eller hvert fall vurderes nærmere. Basert på behovet som p.t. er skissert i høringsnotatet mener

² Ibid.

³ Se f.eks. forskningsprosjektet *Samfunnssikkerhet og digitale identiteter (SODI)*, med sluttrapport på høring sommeren 2025, der en rekke tiltak foreslås, herunder ett om økt datadeling. Prosjektet har riktignok et bredere perspektiv enn høringsnotatet, men beskrivelsene av årsaker og mulige tiltak illustrerer likevel at økt datadeling alene ikke vil kunne løse problemene som høringsnotatet skisserer etter Datatilsynets syn. Forskningsprosjektet peker også på utfordringer ved økt datadeling utover de rent personvernrettslige konsekvensene.

Datatilsynet som et utgangspunkt at delingsadgangen i § 16-2 nytt fjerde ledd bør begrenses til forebygging og avdekking av bedrageri – og eventuelt andre spesifiserte former for kriminalitet som hvitvasking og terrorfinansiering, i den grad det er behov for ytterligere delingsadgang ut over det som allerede følger av annen regulering som hvitvaskingsregelverket.

Dersom delingsadgangen etter § 16-2 nytt fjerde ledd begrenses til tilfeller der formålet er å forebygge og avdekke bedrageri (og eventuelt hvitvasking og terrorfinansiering), vil deling av personopplysninger for å forebygge og bekjempe andre former for økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet, som et alternativ, fortsatt kunne reguleres av dagens § 16-2 tredje ledd bokstav a eller en variant av denne bestemmelsen. Dette vil for eksempel kunne innebære at deling for disse videre formålene vil kunne skje «i særlige tilfelle» etter styrevedtak, dersom en beholder dagens vilkår.

Datatilsynet ser at det kan oppstå en utfordring med at delingsadgangen etter § 16-2 tredje ledd bokstav a er begrenset til å gjelde deling mellom finansforetak, og at deling med politiet eller andre aktører derfor ikke vil være mulig etter denne bestemmelsen i dag selv om vilkårene for deling etter bestemmelsen er oppfylt (særlige tilfelle og styrevedtak). Denne utfordringen kan eventuelt løses med en presisering i gjeldende § 16-2 tredje ledd om at deling etter bokstav a (andre former for økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet) kan skje med de samme aktørene som kan motta opplysninger etter § 16-2 nytt fjerde ledd og bestemmelser gitt i medhold av denne.

Videre antar Datatilsynet det også vil være behov for å presisere at hjemmelen i § 16-17 første ledd til å behandle personopplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10, også gjelder for utlevering av personopplysninger i medhold av § 16-2 tredje ledd bokstav a.

Oppsummert mener Datatilsynet at formålet i § 16-2 nytt fjerde ledd bør begrenses til å gjelde bedrageri (og eventuelt andre spesifiserte områder som hvitvasking og terrorfinansiering), eller i det minste at nødvendigheten av et så vidt formål vurderes nærmere. Dersom departementet opprettholder det vide formålet i § 16-2 nytt fjerde ledd som er foreslått i høringsnotatet, er det etter vår vurdering nødvendig å foreta en mer eksplisitt avveining mellom behovet for en utvidet delingsadgang (for andre former for kriminalitet enn bedrageri) opp mot inngrepet i personvernet som delingen innebærer. En slik vurdering for andre former for kriminalitet enn bedrageri fremgår i liten, om noen, materiell grad av høringsnotatet.

For det tilfellet at departementet opprettholder det vide formålet i § 16-2 nytt fjerde ledd og opprettholder en utvidet delingsadgang knyttet til annen økonomisk kriminalitet enn bedrageri (og. ev. hvitvasking og terrorfinansiering) samt annen alvorlig kriminalitet, bør delingsadgangen differensieres, slik at denne delingsdagen er snevrere enn delingsadgangen for bedrageri. Det bør som et minimum legges til grunn en klar terskel i ordlyden for når deling for andre former for økonomisk kriminalitet enn bedrageri og annen alvorlig kriminalitet kan skje i medhold av bestemmelsen, for eksempel ved å innta et kvalifiserende vilkår om særlige tilfeller slik det følger av dagens regulering i § 16-2 tredje ledd bokstav a.

3.2. Særlige krav til hjemmel for å behandle visse typer personopplysninger

3.2.1. Datatilsynets vurdering av forslaget til § 16-17 første ledd

Enkelte typer personopplysninger har et særlig sterkt vern etter personvernreglene. Dette gjelder såkalte særlige kategorier av personopplysninger og opplysninger om straffedommer og lovovertrедelser, jf. personvernforordningen artikkel 9 og 10. Særlige kategorier av personopplysninger omfatter blant annet opplysninger om helse, religion, politisk oppfatning og etnisk opprinnelse.

Det følger av forslaget til ny § 16-17 i finansforetaksforskriften at opplysninger som utleveres med hjemmel i § 16-2 nytt fjerde ledd kan omfatte personopplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10.

I likhet med Finanstilsynet antar Datatilsynet at opplysninger som finansforetakene finner det nødvendig å dele i medhold av § 16-2 nytt fjerde ledd vil kunne omfatte opplysninger som nevnt i artikkel 9 og 10. Datatilsynet støtter derfor at det inntas en uttrykkelig lovhjemmel for å behandle denne typen personopplysninger når det er nødvendig for formålet. Det er imidlertid viktig at regelverket oppfyller personvernforordningens krav til nasjonal hjemmel for behandling av slike personopplysninger.

Etter personvernforordningen artikkel 9 nr. 1 er det som utgangspunkt forbudt å behandle særlige kategorier av personopplysninger. Det finnes imidlertid flere unntak fra dette utgangspunktet, blant annet i artikkel 9 nr. 2 bokstav g. Her angis det at særlige kategorier av personopplysninger kan behandles dersom det er nødvendig av hensyn til viktige allmenne interesser og behandlingen har hjemmel i nasjonal rett.

Datatilsynet er enig i at forebygging og bekjempelse av økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet er viktige allmenne interesser i denne sammenheng, og at det dermed foreligger nasjonalt handlingsrom for å regulere behandling av særlige kategorier av personopplysninger for disse formålene.

Det følger imidlertid av artikkel 9 nr. 2 bokstav g at regelverket som hjemler behandlingen må stå i rimelig forhold til det mål som søkes oppnådd, være forenlig med det grunnleggende innholdet i retten til vern av personopplysninger og sikre egnede og særlige tiltak for å verne den registrertes grunnleggende rettigheter og interesser.

Også etter personvernforordningen artikkel 10 er det krav til nasjonal hjemmel for behandling av opplysninger om straffedommer og lovovertrедelser når behandlingen ikke utføres under en offentlig myndighets kontroll. Det følger videre av artikkel 10 at regelverket må sikre «nødvendige garantier for de registrertes rettigheter og friheter».

Både artikkel 9 nr. 2 bokstav g og artikkel 10 stiller dermed krav til utformingen av regelverket som gir hjemmel til å behandle særlige kategorier av personopplysninger og opplysninger om straffedommer og lovovertrедelser.

Datatilsynet registrerer at det i utkastet til § 16-2 nytt fjerde ledd og forskriften § 16-17 er foreslått noen konkrete tiltak for å verne de registrertes rettigheter og friheter. Lovforslaget legger opp til et uttrykkelig forbud mot at opplysninger som er mottatt etter § 16-2 fjerde ledd kan benyttes for andre formål enn det de er utlevert for. Det er også foreslått at taushetsplikten etter finansforetaksloven §§ 16-2 og 9-6 skal gjelde tilsvarende for informasjonsdelingsordninger.

Datatilsynet støtter de nevnte forslagene. Videre mener vi departementet bør vurdere å innta ytterligere tiltak og garantier for å sikre de registrertes grunnleggende rettigheter og friheter.

I denne forbindelse oppfordrer vi departementet til å se hen til reguleringen av informasjonsdeling og behandling av personopplysninger som følger av EUs hvitvaskingsforordning (AMLR) artikkel 75 og 76,⁴ og til utkastet til ny forordning om betalingstjenester (PSR) artikkel 83a.⁵

Datatilsynet legger til grunn at adgangen til å behandle opplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10 også er ment å gjelde for informasjonsdelingsordninger som behandler opplysninger i medhold av § 16-17 tredje ledd. Dette kan med fordel presiseres for å unngå fremtidig usikkerhet knyttet til informasjonsdelingsordningenes adgang til å behandle denne typen personopplysninger.

Vi gjør for øvrig oppmerksom på at det i utkastet til § 16-17 ved en feil er henvist til personvernforordningen §§ 9 og 10. Datatilsynet legger til grunn at dette vil bli rettet til personvernforordningen *artikkel 9* og 10.

3.2.2. Behov for en generell hjemmel til å behandle opplysninger nevnt i artikkel 9 og 10

Forslaget til § 16-17 første ledd gir en hjemmel til finansforetakene for å *utlevere* personopplysninger nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10. Datatilsynet er imidlertid ikke kjent med at finansforetakene har en generell lovhjemmel for å *behandle* personopplysninger nevnt i artikkel 9 og 10 for å forebygge og bekjempe økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet.

Vi har gjennom vårt arbeid erfart enkelte innspill fra foretak som er usikre på om og eventuelt hvilken hjemmel de i dag har for å behandle denne typen personopplysninger for disse formålene. Dette kan både gjelde opplysninger foretaket allerede innehar, og nye opplysninger de mottar fra andre foretak eller fra politiet.

Datatilsynet antar på denne bakgrunn at finansforetakene og informasjonsdelingsordningene kan ha behov for en generell hjemmel til å behandle personopplysninger nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10, for å forebygge og bekjempe økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet. Slik forslaget til § 16-17 første ledd er utformet, fremstår det imidlertid som at bestemmelsen kun gir hjemmel til å *utlevere* denne typen

⁴ Regulation (EU) 2024/1624 of the European Parliament and of the Council of 31 May 2024 on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing

⁵ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10268-2025-INIT/en/pdf>

personopplysninger. På denne bakgrunn anbefaler vi at departementet også vurderer behovet for en generell hjemmel til å behandle, ikke bare utlevere, personopplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10 for å forebygge og bekjempe økonomisk kriminalitet og annen alvorlig kriminalitet.

3.3. Deling av opplysninger med aktører innenfor EØS-området og i tredjeland

I utkastet til ny § 16-17 er det foreslått en uttrykkelig hjemmel for deling av opplysninger med andre finansforetak innenfor EØS-området som ikke driver virksomhet i Norge i medhold av finansforetaksloven.

Finanstilsynet mener i tillegg at det «bør legges til rette for på sikt å kunne utveksle opplysninger med aktører i stater utenfor EØS-området, basert på avtaler og ordninger for informasjonsutveksling som ivaretar personvern hensynene». Datatilsynet legger til grunn at Finanstilsynet med dette mener tredjeland som EU-kommisjonen har fastslått at har et tilstrekkelig beskyttelsesnivå, såkalte adekvansbeslutninger, i tråd med personvernforordningen artikkel 45.

Datatilsynet har forståelse for behovet for internasjonalt samarbeid for å bekjempe økonomisk kriminalitet, og at det kan være hensiktsmessig med en adgang til å dele opplysninger med finansforetak som ikke driver virksomhet i Norge i medhold av finansforetaksloven. I denne konteksten er det imidlertid viktig å være oppmerksom på at selv om personvernforordningen gjelder i hele EØS-området, vil ikke nødvendigvis spesialreguleringen i finansforetaksloven med forskrift (eller tilsvarende regler) gjelde for foretak utenfor Norge.

Dersom finansforetaksloven med forskrift ikke gjelder for et utenlandsk finansforetak som mottar opplysninger, vil ikke foretaket være bundet av rammene for behandling av opplysningene som finansforetaksloven § 16-2 og finansforetaksforskriften § 16-17 oppstiller, herunder formålet opplysningene kan behandles for og hvilke aktører opplysningene kan deles med. Det kan også være avvikende regler for de utenlandske foretakenes generelle taushetsplikt sammenlignet med det som følger av finansforetaksloven.

Dette er viktige aspekter å ha med seg i vurderingen av om delingsadgangen også skal gjelde for «utenlandske foretak med tillatelser tilsvarende finansforetaksloven kapittel 2, gitt i annen EU/EØS-stat», jf. forslaget til § 16-17 andre ledd bokstav b. Dersom departementet går inn for en slik delingsadgang bør det etter vårt syn som et minimum stilles krav til utleveringsavtaler som oppstiller tilsvarende rammer for behandlingen av opplysningene som det som følger av § 16-2 og forskriften § 16-17 ved utlevering til finansforetak innen EØS-området som ikke er underlagt finansforetaksloven.

4. Avsluttende merknader

Dersom noe er uklart, eller dere ønsker våre synspunkter utdypet, kan dere ta kontakt med Datatilsynet.

Med vennlig hilsen

Erlend Andreas Methi
juridisk direktør

Miriam Karlsen
juridisk spesialrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen håndskrevne signaturer